

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Nyeste Skilderi af Kjøbenhavn.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kjøbenhavn : S. Soldin, 1828

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.
Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Tilfinnet til den danske Literaturs Krumm.

1848.

Smastryk.

34³₁ - 404.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130021055531

S k i l d e r i e a f K i ö b e n h a v n.

G e m o g t y v e n d e A a r g a n g. N o. 14.

Udgivet og redigeret af Fr. Thaarup, Statsraad.

Forsendes, ifølge Kongel. afferaadigst Tilladelse, med Brevposterne.

L s v e r d a g e n den 16 Februar i 1828.

Theologiske Blandingsstykker.

4. Meget sigende men intet behøvende Titler.

I Aaret 1564 titulerede Sultan Soliman II. sig selv i et Manifest, om samme for Resten er ægte, saaledes: Gud paa Jorden, Storkæsler over hele Jorden, Fader og øverste Forstander for hele Christenheden. Disse underlige Benævnelser passede sig lige saa godt for ham, som naar Paven i Rom endnu den Dag i Dag falder sig en Fader for hele Christenheden, ret som om de Millioner Protestantter og Græker, der intet ville vide af ham at sige, varé Hedninger tilhobe. Og dog have Spytstikkere endnu for ganse mylig, i Anledning af Leo den tolves Udvælgelse, uden Sky gjentaget denne Usselhed.

(Efter Bl. f. lit. Unt. Dec. 1827 N o. 279.)

5. Mystikernes eller de Orthodoxes egentlige Tendentier skal, ifølge en af deres Talsmænd, være denne: med den strængeste Konse-

quens af tillippe Individernes Tro eller Loven, det er, efter den augsburgiske Konfession, naar de blot havde den behørige Magt der til. Frejghed og Egoismus er Grunden til, at man ikke giver dem denne Magt i Hænderne. Slade altsaa, at Mystikerne ikke ere mere begünstigede!

6. Raab til de protestantiske Katholicher i Tyskland.

Prof. Krug i Leipzig raader i et Skrif, betitlet: "Hvad skulle de protestantiske Katholicher i Tyskland nu gjøre?" benævnte godefolk til at "ophøre, at være værdige Katholicher og vorde erklærede Protestantter."

7. Forfatteren af "Christi Esterfsalgselße."

Om ham har en ny Strid rejst sig, idet G. de Grégory efter vindicerer Verket for Gerson, imod hvem M. Gencé i sine Preliminærer til den latinske Udgave sætter Thomas a Kempis, som det synes, med mere overbevisende Kraft.

(ibid. N o. 286.)

8. Falske Protestantisme og sandt Katholizisme.

Det er publiserligt, naar man, som Forfatteren af Bogen: "Bacharias Werner, ingen Katholik", paastaaer, at den falske Protestantisme findes i Nationalismen, og den sande Katholizisme i et efter Luthers Form og Ecerebegreb modelleret System, og priser det sidste som almenngyldig Christendom.

(ibid. No. 298.)

9. Esterretninger om Danmark i en ny tyk Kirketidende.

I Decemberhæftet af den, fra Juli Maaned f. A. i Berlin udkommende "Evangeliske Kirketidende," No. 51 og 52, findes en historisk Opsats med følgende Overskrift: Christendommen og Nationalisterne i Danmark fra Udgangen aforstige Aarhundrede." Det er intet mindre end vanskelligt, at gætte sig til Forfatteren deraf, især naar man ved at Dr. Nudelbach er offentlig nævnet som Medarbejder af bemalte Kirketidende. Eigesom der i alt, hvad denne Forf. skriver, hersker en besynderlig Vlanding af sande og falske, af træffende og stjæve Bezmærkninger, saaledes ogsaa her. De fortalte Kjendsgjernin ger ere vel sande; det indrammes gjerne; men Forfs. Anfaulser af disse Kjendsgjerninger flettes ofte baade Sandhed og Klarhed. — Anforkede hvende Nummere indeholde: 1.) Et Forord, hvori Forf. blandt andet fortæller, at de eneste paalidelige Esterretninger, man hilst i Tyskland har haft angaaende den religiose Gæring i Danmark, findes foran i Presten Eggels Oversættelse af det samme grundtvigske Blyvestrift: Kirkens

Gjenmæle. Tro ham, hvo der vil, jeg ikke! Dersom han havde sagt: een sidige og forkeerte Opsatninger af viise besejdede Fakta er det, som Egge trakterer Tyskland med; da skulde derimod intet have været at indvende. — Blandt sine Kilder nævner Forf. ogsaa Grundtvigs Verdenskrønike af 1812, og det oven i Kjøbet med "taknemlig Skjønsomhed." Ogsaa heraf kan man slutte sig til den Eensidighed, der aander ud af hele den følgende Fremstilling. —

2.) Første Tidsafdeling: Fra 1797 til 1808. Her ræsonnerer Forf. først en heel Hob om Begivenhederne før 1797; altsaa er Overskriften ikke passende. — Det vilde fore Ann. for vidt, om han foretog sig at paavise alt det urigtige i Forfs. Betragtninger; han vil derfor indskrænke sig til nogle saa Punkter. — Det er latterligt naar Forf. i en Note taler om "en" (b. e. en vis) Mag. Nyerup, hvis Fortjenester som nordisk Oldgrandster og Vitesræchistoriker han i øvrigt indbrømmer. Om Joh. Nordahl Brun kan Falbes "den danske Kirkes Chrysostromus i Ordets fuldeste Betydning," er et stort Spørgsmål; i det mindste besad han næppe den græsste Kirkesabers theologiske Lærdom. Hvad Forf. siger om den øverordige Västholms Færd og Skrifter, resaber tilfulde, at han ganske miskender den ædle Mand, som han fordrister sig til at domme. Forf. vil dog vel ikke frakjende Västholm Christennavnet? — Hans Snak om Halleiens Magasin er i alt såd lige saa vandig som de Katchisationer og Prekener, han becrer med dette Prædikat. Hvor stor Pris Forf. sætter paa Grundtvigs Meninger, viser ogsaa dette, at han troer, at gjøre Tyskerne en Ærestue med at forcere dem hin religiose Demagoggs

Dom om det Fallesenske Maanedsskrift. Det meste af hvad han siger om Balle, kan man give ham ret i; men, gid han selv besættes blot af halvt saa mange Toleranter, som den, han roser den forevigede Biskey for! — At han regner Malthe Møller til Nationalisterne, kunde endda, skjont knapt nok, lade sig høre; men at Horrebow med Vold og Magt skal være en Nationalist, er virkelig alt for galt; Horrebow var en Deist, ingen Nationalist. Forsk. kunde her indvende, at han ingensteds udtrykkelig kaller Horrebow en Nationalist; men i saa Falb glemmer han enten Øverskriften af sin Opfats, der beretter, at samme skal handle om Christens dommen og Nationalisterne i Danmark, eller ogsaa ved han ikke selv, hvad han vil. Om Moldenhawer ej havde læst Campes Ledetræd, er noget, som ikke let kan vide; thi selv har han næppe fortalt dette. Forsk. burde dersom have udtrykt sig desangaaende med mindre Beskæftning. Men sat, at det virkelig forholder sig saa (Num. veed slet intet derom); bestammer da denne Omstændighed de danske Nationalister? Dgsaa Mand, som endnu leve og virke med Belsignelse blandt os, behandles her, misbest sagt, meget ustempletigt — dog, hvor kan man vente andet af en Forsk., hvis Vaner det er, ingen af saaane, men ligesom et glubende Dyr at ansælbe Underlevestenkende baade med Lande og Kloer? — Forsk. ender denne Tidsafdeling med en Fremstilling af den liturgiske Fejde i Aaret 1805 ff. Herti findes meget sandt og skjont; de højerværdsige Mand Mynster og Hornsyld omtales med fortjent Ros; men ikke heller dette Afsnit er frit for haarde og eensidige Utringer. — Saasnarst Fortættelsen af dette markelige Forsøg paa at fremstille for Sydboerne de sidste

Decenniers religiøse Bevægelser her til Land, opfattede ester et vist Parties føregåne Anskuelser, kommer Anmælberen til Hænde; skal han ile med ogsaa at fortsætte disse fordringsfrie Bemærkninger. (m.)

I Anledning af Stykket, Skilderiet No. 4, angaaende danske Retskrivning i de lærde Skoler, undertegnet R.

Hvis det nævnte Blad var saldet mig i Hænder tilfældigvis, da vilde jeg neppe have taget Notits deraf; da Stykket selv er det bedste Bevis for, at Hr. R. er aldeles uberettiget til nogen Stemme i denne Sag. Hans Justeri er altfor usælt til at det kan more, til at man ikke strax skulle kaste Bladet fra sig. Jeg vilde, som sagt, ikke taget den mindste Notits deraf, naar det ikke var blevet mig leveret af en Ven, med det tilleg, at Stykket ene var silet mod mig. Nøggirig tog jeg Bladet; men efter Giennemlæsningen kunde jeg ikke bare mig for at ytre min Ven, at han nok vilde have mig lidt til bedste, da jeg ikke kunde tanke mig den Mulighed, at en Mand kunde være skal nok til at fremtræde som Angiver med falske Beeskylbninger, om han endog troede, at saadant Hverv, under modsatte Omstændigheder, kunde bestaae med Mandens Værdighed. Endnu højere steg min Forundring, da min Ven gjenlog sin Forskring, og nævnte Manden vid hans fulde Navn. Jeg har vel, som andre, hørt tale om Ulve i Faareklæder; men i ham havde jeg dog virkelig ikke ventet at finde et Eksempel derpaa. Han er allid kommet mig saa venlig og forekommende imode, at jeg ikke kan begribe, hvad

der skalde afholde ham fra at sige mig lige i Vinene, hvad der laa ham paa Hiere: det havde i det mindste været ørligt, og den ørværdige Hr. K. pleier ellers ikke at være saa bange for at falde med Øren ind i Huset. Han tilgive mig dette Ord, der blot er ansørt, som en Grund mere for min Tro, at han ikke kunde nedværdige sig til lunk og løgnagtigt Overfald bagfra.

Men hvordan det end forholder sig, saa nødes jeg til, ved det almindelige Sagn, at det gælder mig, for Skolens, Rectorens og min egen Skyld, at gjøre et Par Bemærkninger ved K's smukke Denunciation.

Iste Paastand, at j hos os er sorvist, er falsk; vi bruge det, efter Baden og Molbech, i Begyndelsen af Stavelsen, men ikke i Midten og Enden; vi skrive altsaa: jeg, iage, Hjort, Bøj,

Den Paastand er saa meget underligere, da jeg i mit, som Program udgivne, Indlæg i Sa-gen angaaende Modersmaalet og dets Nettskrivning, iust har taget Vocalsordoblingen i Forsvar, og navnlig ansørt de paa ankede Ord viis og vis, som saadanne der i Skrift bør adskilles.

3de Paastand, maa formodenlig hidvore berber, at Hr. K. har glemt Forskiellen mellem Verber og Substantiver; de første give vi altid det understøttende e, de sidste derimod ikke. Dore Hjemmelsmænd ere etter Baden og Molbech.

4de Paastand, at Adiectiverne hos os altid skrives med smaa Forbogstaver, uden Hensyn til deres Stilling og Forhold, er etter falsk; men efter Badens Forskrift og steres Exempel anvende vi den Forsigtighed, først noie at undersøge, om de virkelig staar som Substantiver, eller om maas-kee Substantivet blot er udeladt for Stilens Runding eller Vellyds Skyld; om ikke Adiecti-

tivet staar som blot relativ forklarende, eller som Prædicts-Complement.

At Hr. K. ikke forstaer sig stort herpaa, sees flere Steder i hans Denunciation; f. E.

Spalte 54, overst: "skjondt Begge ere Danstalende, og Begges ic." hvor Begge, Begges refererer sig til det strax foraangaende Forsatter, og Danstalende er et reent Prædicts-Complement.

Langere nede i samme Spalte staar ligeslebes "Babyloniske" med stort Forbogstav, stont Substantivet gaar lige foran, og Hr. K. ingen anden Steds skriver Gentilia med store Forbogstaver.

Dette Slags Bugler begaer Hr. K. i ovrigt heel igjennem, og jeg vil deraf blot endnu giøre opmærksom paa een, Spalte 55: "skulle Disciplerne . . . rette sig efter deres egen Overbevisning om, hvad Riget er." Mere symperatigt kan nok neppe nogen Skolesjur skrive, med mindre han er alheles uvidente om, hvad Substantiv, og hvad Prædicts-Adiectiv er.

At Hr. K. noget nær har denne Skavank synes end tydeligere at indlyse af hans ovrig grammaticaleste Uvidenhed. I hans fjerde Paastand hedder det saaledes, at vi dog skrive de sammensatte Adiectiver, hvis første End er et Substantiv, med stort Forbogstav, og herpaa ansøres som Exempler — "Løgnagtig og Haanlig."

Nei, kære Herre, det gør mig virkelig ondt for Dem; hvad vilde være Skolediscipler sige, dersom de hørte, at De kalde saadanne Adiectiver sammensatte? tillad mig at tine Dem efter ringe Evne! Vi have et Ordsprog, som figee Nævviis sober altid efter Næsen. Det har tit været mistydet til Skade for den hæderlige Deel

af vore Medborgere, paa hvem denne Hæders-titel kan anvendes; men naar ieg nu udtrykker Sætningen adiectivisk, og staver paa min Maade, (hvilket ieg, som De seer, har gjort hele Stykket igienem, da De jo selv finder det rigtigt, at enhver for sin Person skriver saa galt og saa klogt, som han vil): saa lyder det strax heel anderledes: "den Næse-vise løber altid efter Næsen."

Her har De nu for det første et Exempel paa et virkelig sammensat Adiectiv; dernæst vil De vist ogsaa føle, at Ordet, saaledes støvet, vinder betydelig i Kraft og Udtryk: det maa nemlig paă denne Maade strax falde enhver i Hinen, at her ikke er Tale om nogen dum, men tvertimod om en viis Mand, der oven i Købet har besiddet den Klogt, at concentrere hele sin Viisdom i Næsen, for desto bedre at have den for Vie. Nu saaer Ordsproget strax Betydning, nu kan man begribe, at det Slags Folk saa gjerne ville have deres Næse allevegne, og naaer denne Stavemaade bliver saa almindelig, at den kan indsøres i Skolerne, saa vil man vist ogsaa indse, at disse Næse-vise Folk, langt fra at fortjene vor Foragt, tvertimod have Forsdring paa vor underligste Taknemmelighed for deres evige Utrættelighed. Vor ieg vove et dristigt Blås ind i Fremtiden, saa spaær ieg, at den lange ventede Gulbalder da ikke vil være langt borte.

Nykobing paa Falster, 11 Febr. 1828.

E. Berg.

Milunct.

Samsfndet til den danske Literaturs
Gremme.

Tirsdagen den 5 Febr. sist. blev en Generalforsamling holdt. Samfundets Formand H. Cr. Hr. Overhofmarkal v. Hauch, Ridd. af Elefanten, Storkors af Ord. Ord. ic. ic. aabnede Modet og indledte Forhandlingerne ved nogle Ord, hvis Indbold var: at da Samfundet var bleven grundlagt paa vor allernaadigste Konges Godsfestdag, for paa denne Dagens almindelige Festdag at udøve et til den svarende patriotiske Foretagende til Biderstaben-snes Gremme, og det ved Samfundets Lov var bleven bestemt, paa samme Dag eller den efter Omstændighederne nærmest højstlige Dag at holde en Generalforsamling, saa var saaadt dette Modes Øjemed. I det forstørst Aar af Samfundets Tilværelse havde det nydt Medborgers Bisald og Bidrag, og der vare de beste Udgifter til at den opelste Planten skulde trives, fremvux, og i Tiden blive frugtig. H. Cr. overdrog derefter til Sekretæren, Statsraad Thaarup, at opstale den Udsigt over Samfundets Fremstrid, som ifolge Lovene paa denne Dag skal gives, og Resultaterne af det afslagte Regnskab. Denne Udsigt bringes herved til offentlig Kundstab.

Det der, esterat Samfundet var sifst, først maatte drages Omsorg for, var at see et Lovublaat udarbejdet og overvejet, og Lov der paa antagne. Da dette var fuldført, og Lovene i Generalforsamlingen d. 18 May 1827 var antagne, og Repræsentanterne valgte, samtmentraadte disse, og indbyrdes valgte Medlemmer af Bestyrelsen og af Skriftkommisionen ifolge Lovenes 7 §. Lovene blev derefter trykte; Det var bestemt, at der paa fem §§ af samme, nemlig §§. 25-29, som angaae Sifferbok for Lovenes Overholdelse, og for Samfundets Formues Anvendelse efter det Formaal, og deres Overgivelsel til stedevarende offentlige Brug, i det mulige Tilfælde af Samfundets Ophævelse, skulde ansæges kongelig allernaadig Konfirmation. Esterat Bestyrelsen havde igjennem det kongelige danske Cancellie indgivet allerunderda-

nigsl. Uafgøring herom, er Kongelig Konfirmation under 21 Dec. 1827 udforbiget aldeles gratis. Den er trykt for at følge med Lovene.

Det var ved Lovenes 24 § bestemt: at der om Regnstabets Revision og Décision, Uvittering til Kassereren m. m. stulde i et Repræsentantsmøde udførdes et Regulativ. Et saadant er udarbejdet, og ligeledes trykt.

Den Lejlighed der for Skriftkommisionens Virksomhed har viist sig, har bestaaet i, at et Par Afsandninger have været sendte Samfundet til Udgivelse, og at Overvejelser have været foretagne angaaende Prisopgaver. Hvad de indsendte Afsandninger angaaer, da har Kommissionsfonden Befænninger gaet ud paa, at Afsandningerne ikke funder antages at være passende for Samfundets Øjemed. I Repræsentantsmøder har man tiltraadt de af Kommissionen meddeelte Befænninger, og Bestyrelsen har derefter soaret Indbenderne. Da Samfundet ved sine Loves 1ste § har vedtaget, som en af de hensigtsværende Maader, paa hvilke det vil virke til dets ved Navnet antydede Formaal, at udsætte Præmier for nye danske Skifters Udarbejdelse, saa blev Antagelsen af et eller flere Prisopsvæmaale, og Bestemmelsen af Præmiens eller Præmierernes Størrelse, Gjenstande for Overvejelser. Af flere Forslag valgtes i en Repræsentantsforsamling det der ved Bestyrelsens Bekjendtgørelse af 20 Nov. 1827 blev udført, nemlig: "Hvorledes har af det fælles Møderførg, det Islandiske, Skriftsproget uddanned sig i de tre nordiske Riger, og i Sørdeleshed i Danmark." Prisopgaven blev indført i Dagen f. A. No. 279, i Literaturretiden No. 49 forr. Å., og tre Gange i Statstidenden, nemlig d. 3de, 7de og 14de Dec. 1827.

Efterat hint Regulativ for Samfundets Regnskabs og Kassevæsen var antaget, blevet til Revisorer valgte Chr. Overkrigs-kommisair Huzsum og Bantassistent Flaggstad, og til Décisor Hr. Concilieraad Schram.

De efter det aflagte reviderede, decidederede og quitterede Regnskab for Året 1827 havde Inventegter og Udgifter, ere følgende:

Inventegter.	r. S.	S. og L.
1. Af det Glassenske Fideikom. givet	100.	Rbd.
2. Af to overord. Medlemmer	50.	57.
3. Af et Medlem, Hr. Konferentsr.		
R. af Dr. Petersen, betalt forud for fem Åar		20.
4. Af Selvstabs ordentlige Med-		
lemmer det bestemte Kontingent	4.	454.
5. Af 29 Medlemmer, som indkom i Årets 2de Kvartal blev til- lige første Kvartals Kontingent betalt med		29.
		I alt 154. 560.
Udgivten har været:		
1. Anskaffelse af Protokoller,	Rbd. f.	Rbd. f.
Papir ic.		12 64
2. Porto		8 82
3. Bekjendtgørelser i Stats- tidenden og Adressetavisen		
4. Budet for Oprydning og Infassation	SI	12
Ham udbetales 30 Rbdtr. Sedl. aarlig i Jun. og 4 f. af hver Rbd. som indtafferes.		
5. Inventarium: En Portos- feuille 9 Rbdtr. 64 f. Et Segl 4 Rbd. 48 f. S. o. L. og 4 Rbdtr. Sølv	4.	14 16
6. For Trykning af Udkast til Love, af Lovene, af Med- lemslist ic. ic.		95 48
7. Smoe Udgifter til Lys ic. ved Repræsentantsmøder	4	2
8. Restancer, der kunne an- sees som vilse		40
	4.	240 8
Beholdning	150.	319 88
Balance 154.		560.

Beholdningen er spaa 19 Rbd. 88 f. Sedl.
og Tegn nær, som Kassereren har kontant i Kas-

sen) indsat i Sparekassen, efterhaanden som Indtægten er falden. Samfundet har altsaa her Renter tilgode, som i næste Regnskab beregnes.

Nog i det første Åar havde nødvendige Udgifter, som Samfundets første Organisation har forbræt, saasom paa Lovenes Trykning m. m., ville for Fremtiden spares.

Da Direktionen for Kjøbenhavns Brandforsikrings-Societet velvilligen har overladt Los-kale til Generalforsamlingerne, og Enighedsstiftet paa lige Maade til Representantens Forsamlinger, saa har Udgifter i denne Henseende været sparet.

Den 31 Marts 1827 havde Selbstabet, forsuden de overordentlige Medlemmer, 76 ordentlige, i andet Quartal tilkom 49, i tredie Quartal 6, i fjerde Quartal 1. To ordentlige Medlemmer have i Arets Löb udmeldt sig. Antallet af Medlemmerne vare d. 31 Dec. 1827: a.) Som overordentlige, Øhr. Direktører for det Glassenske Fideikommis, Hr. Kammerherre og Deputeret for Finanserne Ad. W. Motzke, Greve til Bregentved, Kommandor af Dbr., Dbm. ic. og Hr. Mart. Werckmeister i Svendborg, pensioneret geografisk Landmaaler. Da frydedes Samfundet ved osaa at tælle blandt sine Velbundere og overordentlige Medlemmer den edle Joh. v. Bülow til Sanderumgaard. Nu sorger Fædrelandet, og dette Samfund i Særdeleshed, over Tabet af denne i det's Aarbøger uuforglemelige og udmarkede Videnskaberne og Konsternes Ven, fra hvis Haand mange Undersøttelser til deres Fremme ere udblette. — Antallet af Selbstabets ordentlige Medlemmer ved Arets Udgang var 129, som den trykte Liste udviser.

Efter Samfundets Löbes § 21 skal en Fjerde-deel af Samfundets fulde aarlige Indtægter være bestemte til at opslægges til et fast Fond. Beslutet for 1827 er altsaa (efter de ovennevnte Indtægters fulde Sum) 38 Rbd. 48 f. r. Solo og 140 Rbd. Sedler, som er inddraget i den i Sparekassen staaende Sum.

Efterat denne Udsigt over Samfundet, og dets Regnskabswochen var opført, færd man til Forhandlinger, Samfundets andre Anliggender vedkommende, saasom: Valg af 6 nye Representanter, istedetfor de sex, som ifølge Lovenes

12te § udgaae, efter den foretagne Lodkastning, m. m.

Dette Blads Redakteur tillader sig følgende Bemærkninger, dette Samfund vedkommende:

Fædrelandet har mange videnskabelige Samfund, der fremme den danske litteratur paa forskellige Maader, mest for enkelte Videnskabs-fag, og næsten alle bestaaende af Lære, der ved videnskabelige Arbeider ville virke med hinanden til de vedtagne Siemed. Af disse forskellige Samfund have det kongelige Landhusholdnings-Selfab, Selbstabet for Naturlærens Udbredelse, og det nordiske Oldskriftselfab en saadan Organisation, at det gelder om en Forening af Lære og Vidbidige, de Førstnævnte, først i Antal, for med Raad og Raad videnskabeligen at virke, da Sidstnævnte, i Antal de Fleste, for især med Pengebidrag og praktisk Virksomhed vedværdigen og patriotist, som Videnskabernes Venner, at virke, samtlige til et stort Maalt. Videnskabernes Fremme. Hvad der saaledes gelder om Arbeider til de Videnskabers Dæk, ligge inden for de nævnte tre Selbstabers Virkerede, gelder om Arbeider for Videnskabernes Fremme i Almindelighed, forsaaavidt det nye Samfund angaaer, om hvilke Beretningen ovenfor er ostaget.

Paa hvilke hensigtsvarende Maader Samfundet vil virke, er i dets Löbes 1ste § opgivet, saasom: a) ved at bidrage til Aftandsrådningers Trykning, som en eller anden Forfatter kan have liggende særøg, men ved Omstændigheder er hindret fra at faae udgivet; b) ved at fremme Værkers Fortsættelse, som hidtil ved Omstændigheder har været standset; c) ved at besørge smukke Udgaver af nogle af vor Nationalliteraturs ældre Frembringelser — eller d) ved at udsette Premier for nye danske Skrifsters Udarbejdelse — osv. Der skal store Midler til at opnæae noget Stort, eller Meget af det tilsigtede; eller, ere Midlerne smaae, medgaae desto langere Tid, eller det der ubrettes kan kun blive lidet; men den Tanke var den herskende, ved dette Samfunds Grundlæggning: ogfaa det Bidet kan gavne, og under gunstige Omstændigheder fremvære.

Beretningen lægger for Dagen hvorledes Samundet har i det første Aar af dets Tilværelse vundet mange Medborgeres Bisald og Tiltrædelse. Sikkert vilde Htere, nu efterat det er rofæstet, tiltræde, og vist nok kan man med Samundets ødle Formand sige, at der ere de bedste Udfigter til, at Planten skal trives, fremvore og i Tiden blive frugtig. At forestaende Beretning maatte tjene til at udbrede Kundskab om et gaontigt Samfund, og til en deryaa grunnet Tilvært for samme, er et frontt Ønske ved Meddelelsen. Ved denne Bejlighed tilføjes, at Samfunds Love, og Liste over deits Medlemmer kunne Medlemmerne behageligen lade afhente hos deits Sekretær, Statsraad Thaarup, i hans Bopal, Klædeboderne No. 102, eller paa Dagens Kontoir, Stormgaden No. 204; paa sidstnævnte Sted imellem Kl. 12-2.

Erbødigte Spørgsmål til en kompetent Kunstdommer.

Kan en Tone som den, den saakalde Philo-
sterus Altheinus, i Schilderiet No. 9. d. A. bruge,
under nogensomhest Betingelse, — ansees
for sommetlig eller værdig? — Anmelderen mener,
at hvis den kan passe for Nogen, maatte det
være enten for en Remonstrant eller en Johan von
Chrenpreis. Da imidertid Forfatteren taler om
sin Øststræbelse for den danske Geistligheds vi-
denskabelige Farv, og ytrer det Haab, engang
selv at vorde Geistlig, — formodentlig paa en
høj Plads, — saa har han unegtelig afslagt
en Prove vaa, at han forstaaer at vide — Myn-
dighed. Stykket i Ny Freja for 1827, No. 44,
om Landemodernes videnkabelige Forhandlinger,
har Anmelderen ikke læst.

Strøeranter.

(Meddelt af S.-p.)

42.

Det usordervæde Menneske vil evigt føle
Utnemmelighed imod sin første Læter, om hon

endogaa senere langt overgaer ham i Ærder,
Balenter og Kundstbær; den Rige, som i en
fattig Hytte har lagt Grunden til sin Rigdom,
vil altid med Glæde erindre sig denne lille Hytte,
paa hvis Grund han har opført sit stolte Pal-
lads; — saaledes er det med enkelte Mennesker,
og saaledes med hele Folkeslag; kun deraf kan
man forstare den Weddengen Nationerne vise
mod deres gamle Statsforfatninger, under hvilke
deres Fædre have oplevet lykkelige Tider, og —
sjældnlig disse Forfatninger adels ikke sovare til
den nærværende Tids Fordringer — kunne de
dog ikke med Ligegyldighed forlade dem, eller
med utaknemmelig Haand stode dem omfuld.
Man sejler dertil ikke i at antage, at, hvor en
hele Nation vælger sig et andet Statsystem,
der være Manglerne ved det gamle utaakelige
og Byrderne uudholdelige.

Kjøbenhavns Bors, d. 15 Februar 1828.

Hamburg 2 M. —

à vista 220

Species 221

Specier følges til

13 Bmk. 4 p.

Bank-Disconto 4 p.C.

Norske Speciesædler

pr. 100 Specier	156	156½ Rbd. Sdl.
-----------------	-----	----------------

Svenske Sedler

pr. Adr. Rigsgleb	50½	51 Rbd. Tegn
-------------------	-----	--------------

4 p.C. kgl. Oblig. (u. R.)	85	85½ Rbd. Sedl.
----------------------------	----	----------------

Dito Dito	77½	77½ i Banco.
---------------------	-----	--------------

Nationalbank Obligationer	102½	102½ Rbd. r. S.
---------------------------	------	-----------------

(af Laanet 4 Febr. 1820)	113½	113½ Sedler.
--------------------------	------	--------------

4 p.C. nopsigel. Rigsdkobol.	—	—
------------------------------	---	---

Renter pr. 6 Januar	98	98½ Rbd. r. S.
---------------------	----	----------------

6 p.C. næst Laan	106	106½ i Banco.
------------------	-----	---------------

4 p.C. Dito nye	98½	— i Banco.
---------------------------	-----	------------

Asiatiske Comp. Actier	—	— i Sedler.
------------------------	---	-------------

3 p.C. nye danske Oblig.	58½	58½ 2. Sterl.
--------------------------	-----	---------------

1 2. Sterl. beregnet til 14 Bmk.	—	—
----------------------------------	---	---

